

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ

Az Úr kegyelméből

„Előragyog majd az idő...”
Utassy József

*Árnyékomra lefekszem,
elférek rajt' egyedül.
Ennyi helyem se lesz majd,
ha napom alámerül.*

*Múltunk is ide telepszik,
elém tolja noteszem.
A hold rásegít szépen,
dolgaink összevetem.*

*Ósetét idők ölében
rengett a bölcső velünk,
hamis csillagra révült
fényre szomjazó szemünk.*

*De olykor fényrobbanások
lyuggatták az eget át,
s dezertáltak a lelkek –
kiábrándult katonák.*

*Halál, hol a fullánkod,
hol a te pillangókésed?!
Csak tehetném bár, hogy kardom
összemérhetném véled!*

*A csillag épp így akarná,
ki Rédic's fölött most följö.
Pihenj, Utassy Jóska:
az Úr kegyelméből költő.*

Mezővári, 2010. szeptember 5.